

"Vandaag op stap met super #wijkverpleegkundige. Prachtige autonome baan, spin in web en afwisselend." Zomaar een berichtje op Twitter over het mooie werk van een wijkverpleegkundige.

Wij werden nieuwsgierig naar de persoon achter deze tweet en stelden haar een aantal vragen. De schrijfster is docent in verpleegkunde en onderzoeker aan de Hogeschool van Amsterdam. Begin januari liep ze een dag mee met wijkverpleegkundige van Cordaan.

Hoe kwam de afspraak met deze wijkverpleegkundige tot stand?

De docent: "Binnen de Hogeschool van Amsterdam opleiding Verpleegkunde hebben we een "Leernetwerk Sterke Schakels tussen onderwijs en wijkpraktijk". In dit programma kunnen docenten verpleegkunde gedurende een half jaar acht dagen stagelopen met wijkverpleegkundigen van Cordaan of Amsta. Daarnaast kunnen wijkverpleegkundigen van die zorgorganisaties een kijkje nemen binnen het onderwijs dat wij geven. Allereerst wilde ik me opnieuw oriënteren op de wijk. Het is tenslotte lang geleden dat ik in de wijk heb gewerkt. Na een algemene oriëntatie kijk ik specifiek naar aspecten van het werk van wijkverpleegkundigen zoals het indiceren en overleg tussen huisarts en wijkverpleegkundigen. Dit project wordt gefinancierd door ZonMw en het lectoraat integratie psychiatrisch en somatische zorg."

Hoe zag het programma eruit?

"De eerste dag maakte ik kennis met het reguliere werk van de wijkverpleegkundige in Amsterdam. De dag begon met een overdracht, vervolgens gingen we zorg verlenen aan een paar cliënten in de wijk en in de middag volgde de rapportage."

Wat is je vooral bijgebleven?

"Hoewel het een tijd geleden is dat ik in de wijk werkte, werd ik weer heel enthousiast van dit werk. Ten eerste ben je als wijkverpleegkundige te gast bij patiënten. Je maakt hen mee in hun privésituatie en komt zo heel dicht bij patiënten. Of dat nou op driehoog achter is, of in een luxe grachtenpand. In die thuisituatie geven patiënten veel vertrouwen aan de wijkverpleegkundige. Ten tweede werk je als wijkverpleging heel autonoom. Bij acute situaties moet je zelf beslissen wie gebeld wordt. Is er geen acuut probleem, dan zal je op basis van eigen observaties moeten beslissen wat je later wil overleggen met andere disciplines of collega's. Wel ontmoet je collega wijkverpleegkundigen en verzorgenden in het wijkgebouw waarmee je informeel veel kan bespreken. Ten derde is de situatie thuis gericht op holistisch werken: psychische, sociale, spirituele, culturele en lichamelijke aspecten komen ten volle tot uiting. Daarom is wijkverpleegkunde zo'n mooi generalistisch beroep waarbij zorg wordt geleverd aan jong en oud."

Heb je nu als docent een beter beeld van het werk van een HBO-V-functie in de ouderenzorg?

"Zeker. Door opnieuw mee te lopen met de wijkverpleegkundige heb ik een actueel beeld van de wijkverpleging. Dat is belangrijk om studenten te begeleiden en te vertellen over dit veelzijdige interessante werk."

Zou je collega-docenten aanraden ook eens een dag mee te lopen in de praktijk?

"Ja, uitwisseling tussen docenten en praktijk vind ik zeer aan te bevelen. We kunnen van elkaar leren. Een dagje meelopen met de wijkverpleegkundige is daar onderdeel van. Daarbij kan de docent zich ook richten op de nieuwe taken die op verpleegkundigen afkomen."

Wie volgt het advies van de docent op?

Meer over 'Docent mee op stage': <http://www.daarzitmeerachter.nl/praktijk/mee-op-stage>

De docent HBO-V liep een dag mee in de wijk

"Door opnieuw mee te lopen met de wijkverpleegkundige heb ik een actueel beeld van de wijkverpleging. Dat is belangrijk om studenten te begeleiden en te vertellen over dit interessante werk."

daarzitmeerachter.nl